

عنوان مقاله:

تحلیل فرسایندگی باران در زیرحوزه های آبخیز زاینده رود

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای بهره برداری از منابع آب حوضه های کارون و زاینده رود (فرصتها و چالشها) (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدرضا یزدانی - کارشناس ارشد بخش آبخیزداری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

ستار چاوشی - کارشناس بخش آبخیزداری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

کوروش شیرانی - کارشناس بخش آبخیزداری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

محمود متین - کارشناسان بخش آبخیزداری مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

خلاصه مقاله:

فرسایش خاک از جمله فرآیندهایی است که بر منابع آب و خاک کشور تاثیر نامطلوبی دارد. همه ساله عرصه وسیعی از کشور تحت شرایط فرسایش آبی قرار گیرد و این سرمایه ملی از بین می رود. یکی از عوامل مهم در فرسایش خاک، فرسایندگی باران می باشد. برای تشخیص چگونگی تغییرات پتانسیل فرسایش از اطلاعات فرسایش دهی می توان استفاده نمود. جهت محاسبه این شاخص با توجه به نوع منطقه، روشهای متفاوتی ارائه شده است. با توجه به کمبود ایستگاههای بارانگار در محدوده مورد مطالعه، برای انجام این تحقیق از آمار ماکزیمم بارش روزانه استفاده گردید. با استفاده از روش فائو و ویشمایر مقادیر حداکثر فرسایندگی بارش در تداومهای زمانی 10، 20، 30، 40، 50 و 60 دقیقه محاسبه گردید. آنالیز کلاستر جهت تفکیک ایستگاههای همگن انجام گرفت و برای میانبایی از روش کریگینگ استفاده شد. میزان فرسایندگی در تداومهای زمانی مختلف در زیر حوضه های آبخیز زاینده رود محاسبه گردید. نتایج بیانگر حساسیت زیاد زیرحوزه های غربی نسبت به زیرحوزه های شرقی به فرسایش بارانی می باشد.

کلمات کلیدی:

فرسایندگی باران، فرسایش خاک، میانبایی، آزمون کلاستر، حوزه آبخیز زاینده رود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/7555>

